

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDÁ, op het verzoek van Petrus van Someren, Broodbakker, hebben deze Stad, houdende verzoek om toestemming tot het overbrengen van de Broodbakkerij, in het huis staande op den hoek van de Tolbrug en Vischerstraten alhier, Wijk C. Nº. 24, waarvan hij bij koop is eigenaar geworden, en aan dit bedrijf aan te zetten.

Gelet op het Koninklijk bevel van den 31 Januarij 1834 (Staatsblad Nº. 19) aangaande de vergunning tot het oprigten van sommige fabrieken en trafieken, ten gevolge van beide informatien de commode et incommode en speciaal op art. 3 voor zooveel betreft de Bak- en Uitbrandovens.

Alsmede gelet op de rescriptie van Z. Exc. den Heere Gouverneur der Provincie Noord-Brabant, van den 25 Februarij 1834 Lett. A. Nº. 4, afdeeling van Politie, houdende: dat de Broodbakkerijen onder de Bak- en Uitbrandovens zijn begrepen, en dus gemelde onderzoek de commode et incommode ook daeromtrent moet plaats hebben.

Branzen hij dat het door Petrus van Someren gedane verzoek, ter kennis der Ingezetenen, met uitnodiging, inzonderheid aan de bewoners der huizen staande naast de uit te oefene Broodbakkerij, om, ingeval iemand zou vermoeden zich daartegen te moeten verzetten, alsdan zijne redenen van bezwaar, binnen veertien dagen na dato, aan Burgemeester en Wethouders schriftelijk in te leveren; zullende het daarvoor worden gehouden, dat van de toestemming is gebleken, wanneer te dezen aanzien het stilzwijgen wordt in acht genomen of de gegrondheid der bezwaren twijfelachtig mocht zijn.

En zal deze worden afgekondigd en voorts aangeplakt zoo ter puije van het Stadhuis, als ter plaatse van de uit te oefene Broodbakkerij.

BREDA, den 20 Maart 1834.

DE ROY, Vt.

Per onderscheiding van deselve,
De Secretaris der Stad
H. W. SCHAUIKES.

LATEER BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

BREDA. — De belgische afgevaardigden hebben huns zitting van gisteren nog voortdurend met de algemeene discussien over het ontwerp eene wech in beradslaging zijnde ontwerp voor het aanleggen van een spoorweg van Antwerpen naar de Pruisische grenzen. In deze zitting hebben de heeren Rolin en Dumortier het ontwerp bevestigd; de eerste, afgevaardigde van wege de provincie Limburg, zonder eanig voorbehoud; de laatste, afgevaardigde van de provincie Henegouwen, met verwerping van de zijtakken naar Ostende en naar de Zuidelijke grenzen, door Henegouwen, welken laatste voor de heer Dumortier als een herenschild of veel als een aansluiting beschouwde, van deet het voorsigtig van denselven, nog enige leden uit die provincie voor het ontwerp te winnen. Voor den rechtstreekschen weg van Antwerpen naar de Oostelijke grenzen zou hij echter kunnen stemmen, mits het bestuur zich met de onderneming niet belast, dan alvorens het dan weg van concessie had bevestigd. Aan het eind der zitting heeft de heer Rolin het redevoorleg het stelsel der tusschenkomst van gouvernementwege in de openbare werken, bepaaldelijk met toepassing op het ontwerp in beradslaging, verdedigd. Diens rede schenen met belangstelling door de Kamer te worden aangehoord.

Bij den senaat heeft gisteren de behandeling van de hoofdstukken der publieke werken, der mijnen en der fondsen voor den landbouw in het budget van de benauidlandsche zaken tot ernstige discussien aanleiding gegeven; de overige hoofdstukken hebben geene aanmerkingen uitgelokt en ten slotte is het budget in zijn geheel aangenomen.

Gisteren avond hebben er nog eenige samschoolingcn van jonge lieden te Brussel plaats gehad, zonder dat zulke evenwel, vooral daar en sterke patrouilles de straten doorliepen, van eenige ongeregeldeheid ingesloopt geworden.

De heer Basse, onlangs door de kiezers van Brussel tot afgevaardigde benoemd, heeft aan de kamer kenbaar gemaakt, dat hij dit zijn mandaat niet aanvaardde.

Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 97 1/2; Brax. 72; Sp. perget. 60 1/2; 62, 1/2; 3 pCt. 40 1/2; Uitgaat. 14 1/2; 1/2; Sicil. 92; Rom. L. 94 1/2.

FRANKRIJK.
PARIS, den 18den Maart.

De beradslaging in de kamer van afgevaardigden is sedert gisteren niet vore geschorst. Het amendement van den heer Beranger, door de heeren Odillon Barrot, Bazzyer en Roux verdedigd, door de ministers van buitenlandse zaken, justitie en koophandel bestraden, heeft de discussie geheel tot de beginselen teruggebragt, en bij gevolg het gedwinge herhaling van hetgeen reeds bij de algemeene discussie was verhandeld, aanbidding gegeven. De vraag of het verma van geschiedschappen tot de maatschappelijke regten behoort, en als zodanig, slechts ingeval van misbruik door straf-

bepalingen is te beperken, dan wel of men hierinve recht van een onafgeandte autoritatie van deet afhangen, heeft het gewigtig punt van verstand, waarvoor vooral van de zijde der oppositie eenen te meer over wordt gestreden; omdat, M. de la Motte, spoorw. commissie, dat men hietse wet alleen, beginnende, zulke voor het verstand, in rangen, het niet, onder, om eenmaal, ook van de zeldzaam toepassing, doch immer lastige, bepaling van art. 291 van het wetboek van strafrecht onslagen te worden. De toon waarop de discussie wordt gevoerd, was vooral in de zittingen van gisteren en heden zeer ernstig, ofschoon en en dan door personeels nitdrukkingen en verwijtingen afgebroken.

De minister van justitie heeft in den loop der beradslaging niet onduidelijk te kennen gegeven, dat, wanneer dit ontwerp bij de kamer werd aangenomen, er weldra een ander zoude volgen; het doel hebbende de gewoenten, vooral bij de kennisneming over staatshandige midrijven, in het geheim te doen stemmen, waardoor men moende hun eene grootere mate van onafhankelijkheid, te versterken. Nog spreekt men van een ander ontwerp, waarbij eenige der bepalingen van het strafwetboek, die in de beleving van den koning des konings voorzien, zouden gewijzigd worden.

De Monteur kondigt heden aan, dat bij het gouvernement de officiële mededeeling is ontvangen, dat volgens het laatste de kreet der koning-regentes van Spanje, van de amnestie geene andere personen zijn uitgezonderd, dan die, welke aan het hoofd van gewapende banden, in vijandschap tegen het gouvernement, de Spaansche grenzen zijn overgetrokken, kennende alle andere bij de legatie van Spanje van behoortte paspoorten worden verniet. De generaal Mina blijft alreeds nog steeds van dezen mater regel nitgesloten.

De nieuw benoemde Spaansche gezant aan het Fransche hof, de hertog van Frias, wordt heden of morgen alhier verwacht. Ter beurze zijn de Spaansche fondsen vrij aanmerkelijk gestegen, zoo het heette, ten gevolge van buitengewone omstandigheden, die den liden gedagteekend, bij den heer Aguado ontvangen, en vermeldende, dat de heer Berjos den vorigen dag, als minister van binnenlandsche zaken door den heer Mascoy was vervangen; dat de Infant don Francisco de Paulo zich nader aan het gouvernement had aangesloten; en de aartsbischop van Toledo de jonge koningster had erkend.

Heden (18 Maart) waren de fondsen genoteerd: 3 pCt. 104, 00 kont.; 104, 98 op tijd; 5 pCt. kont. 78, 65; op tijd 78, 85; Sp. perget. 94, 75 kont.; 95 op tijd; Sp. perget. kont. 64 1/2; op tijd 64, 1/2; 5 pCt. kont. 39 1/2; op tijd 40; Cortes 27.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 21sten Maart.

Bij Zijner Majesteits bevel van den 11den Maart 1834 hebben de volgende benoemingen tot ridders plaats gehad, van zodanige militairen die zich, volgens nader ingekomene reneigementen, bij het beleeg der citadel van Antwerpen bijzonder hebben onderscheiden.

Tot ridders van de 4de klasse der militaire willemsorde.

Bij de 2de afdeeling infanterie:

De tweede luitenant F. W. A. Beelaerts van Blokland.

Bij de 7de afdeeling infanterie:

De kapitein P. C. Franzman, de eerste luitenant W. A. van Tol, de flankers G. J. Nijlandt, J. Verwoert, J. H. Ter Lugt, A. Pothuis, Vos en B. J. Korteling.

Bij de 9de afdeeling infanterie:

De eerste luitenant F. L. Staat en D. A. van Lingen, de flankers A. Toet, A. Starrenberg, J. Konings, J. Hooft, de flankers P. van der Maas, J. Lokhorst, A. van den Berg, W. Ruetman, R. Spoor, H. van Duinen, M. van Velzen en J. Mosen.

Bij de 10de afdeeling infanterie:

De kapitein J. H. Konig, de eerste luitenant J. F. de Ruyter en B. D. J. van Pleuren, de sergeant J. Ebdie, de korporaal J. A. van der Biek, de flankers Blokland en P. A. F. Uleman, de fuseliers D. Schuit, J. M. Bedding, W. Heijmans, S. S. L. Dait, S. Sijker, G. van Mour, A. Stam, B. van Vegchelen en J. Pauw.

Bij de 18de afdeeling infanterie:

De sergeant J. Bouchat.

Bij het 1ste bataljon artillerie:

De eerste luitenant M. Rijnen.

Bij het 3de bataljon artillerie:

De tweede luitenant D. A. Hendriks, de sergeant-majoor H. de Vreede, de sergeants W. Ram en J. P. Penninga, de koninkliks N. Borchg.

J. de Ridder en J. C. Kok, de tamboer J. Mariens, de kanonniers F. C. C. Feldman, A. La Grange, A. Dekker, P. van Leeuwen, H. van Tiffelen, J. C. Verbruggen en J. B. Verhoeven.

Bij het 6de bataillon artillerie nationale militaire:

De kapitein J. W. W. W.

het korps ingenieurs:

De tweede luitenant C. M. Mounier.

TOT RIDDERS DER ORDE VAN DEN NEDERLANDSCHEN LEeuw:

De kapitein J. van Driel, van de 7de afdeeling; de kapitein P. Trooster, van de 10de afdeeling; de eerste luitenant VV. de Ravallot, van dezelfde afdeeling.

Bij hetzelfde besluit zijn de navolgende benoemingen tot ridders gedaan van officieren, behoord hebbende tot de bezetting van Maastricht, die gedurende de gebeurtenissen in en om die vesting boven anderen hebben uitgemunt.

TOT RIDDERS DER 4DE KLASSE VAN DE MILITAIRE WILLEMS-ORDE:

De kolonel, kommanderende de 8ste afdeeling infanterie, J. Halst, de luitenant-kolonel K. F. J. B. von Rheins, de kapitein-adjudant J. J. van Melken, de kapiteins VV. Brack, J. C. Egter van VVisskerke en T. F. van der Nijf, de eerste luitenant J. VV. F. Knijff en T. F. Gebhard, de eerste luitenant-adjudant F. J. Gentis, allen van de 8ste afdeeling.

TOT RIDDERS DER ORDE VAN DEN NEDERLANDSCHEN LEeuw:

De majoor H. van der Henden, de kapitein H. F. Baron de Cocquens en VV. Bodegrave, de eerste luitenant-adjudant F. VV. Le Maire Knopier, de eerste luitenant H. S. Lutz, en D. T. Notien, allen van de 8ste afdeeling; de majoor C. L. Pelgrin, van het korps mieraussées.

Bij besluiten van Zijne Majesteit zijn benoemd: tot eersten luitenant bij het 1ste bataillon der 1ste afdeeling mobiele Vriessche schutterij, Mr. Frederik de Vries; tot tweeden luitenant bij het 3de bataillon der 1ste afdeeling mobiele Vriessche schutterij, Johannis Engberts van der Meulen.

— HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden worden thans aangehouden: zaterdag of zondag uit Berlijn te 's Hage terug verwacht.

Laatstleden maandag is te Gent eene groote vereeniging van katoliekfabriekanten, ook tot andere plaatsen van België behoorende, op het stadhuis gehouden worden, tot het aanhooren en goedkeuren eener memorie over de belangen van dien tak van nijverheid, welke aan de kamer van afgevaardigden moet worden aangeboden. Eene commissie van drie leden, zijnde de heeren *Cornet, Manlius* en de *Buck* aan der *Wierden*, is met de indigering dezer memorie aan de kamer belast.

Volgens een ander der Gentische bladen heeft de generaal *Magnan* de belgische dienst niet voor goed verlaten, maar is slechts met een onbepaalden vertrek naar Frankrijk verbonden.

D U I T S C H L A N D.

FRANKRIJK, den 18den Maart.

Herhaalde pogingen van kwaadwilligen om de rust binnen deze stad te verstoren, hebben den aenat van de noodzakelijkheid overtuigd, om, vooral gedurende de aanstaande voorjaarsmaand, de politie-beambten te vermeerderen, en over het geheel een buitengewone waakzaamheid te bewaken. Tot dat einde, en om in de daardere omstandigheden uitgaven te voorzien, werd gisteren de wetgevende vergadering bijeen geroepen, en heeft deze vergadering het verlaagd krediet van 15,000 gulden verleend, onder piddrukkelijke verklaring, dat zij met leedwezen vernomen had, hoe een gering getal booswichten, door gedurige ongerechtigheden, de werking der politie en de openbare orde hebben gestoord, en steeds bereid was tot de betrugeling der misdrijven krachtig mede te werken.

Uit Dresden schrijft men, dat het getal der gedurende het vorige jaar in Saksen plaats gehad hebbende branden, luidens officiële opgave, 200 bedraagt, of 25 meer dan in het jaar 1851, maar 4 minder dan in 1852. Van deze branden werden volgens geregteijk onderzoek toegeschreven 122 aan brandstichting, 55 aan achteloosheid, 20 aan onopzigt, 15 aan gebrekkige voorbeuwarplaatsen, 12 aan onopzigt en 70 aan onbekende oorzaken, die men niet heeft kunnen ontwarpen.

Uit Petersburg wordt van den 4den dierz gemeld, dat de generaal der kavallerie graaf *Palen*, door Z. M. den tizer is benoemd geworden tot modelid van den rijksoverheid.

Uit Wenen schrijft men van den 11den dezer, dat Z. M. de keizer genoegzaam geheel is hersteld, en met het aanstaande voorjaar eene reis naar Tyrol en Lombardien meent te ondernemen. Te Venetië en Milaan zoude hoogstdezelve eenen geruimen tijd verblijven, en niet eerder dan in Jullij naar zijne gewone badplaats, Baden, terugkeeren.

Van de onderhandelingen der ministers was nog niets met zekerheid bekend, echter meende men, dat zij zich bepaaldelijk met de Zwitsersche aangelegenheden hadden bezig gehouden, en tot een gemeenschappelijk vertoog, door het gansehe bondgenootschap te bekrachtigen, waarbij op de onmiddellijke verwijdering der rustverstorende Poolche en andere uitgewekenen werd aangedrongen, zonder haast hebben. Zelfs zoude reeds vooraf in het geval zijn

voorzien, dat de Zwitsersche kantonnale regeringen, hetzij ongeraad, hetzij buiten magt waren, om aan de omliggende staten ten dien aangelegenheid voldoende waarborg te geven, meenende men aldaar, in overeenstemming met de Sardinijsche en Oostenrijksche regering, het Zwitsersche grondgebied door een militair kordon te omringen, en alle gemeenschap met hetzelfde af te snijden.

— Te Wenen waren de fondsen den 10den dierz genoteerd: 5 pCt. Metall. 97½; 4 pCt. 88½; Bankactien 1249½; — den 11den: 5 pCt. 97½; 4 pCt. 88½; Bankactien 1249½.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 19den Maart.

De beraadslagingen van het parlement gaan slechts langzaam voort, daar petitiën en bijzondere voorstellen den meesten tijd wegnemen. Eene motie van den heer *Cobbett* in het Lagerhuis, eergisteren ter tafel gebragt, en strekkende om de belasting op het mout, in het belang der grondbezitters, geheel af te schaffen, is door den minister *Athorp* bestreden, en door eene meerderheid van 140 tegen 69 leden verworpen.

In dezelfde zitting werd door den heer *Sheel* het volgende aangekondigd voorstel gedaan, dat het gouvernement van het verhandelde met de Russische regering, betrekkelijk de verdragen, tusschen deze en de Porte sedert 1 juli 1835 gesloten, afschrijven aan het Huis zoude mededeelen. Lord *Palmerston*, en de heer *Stanley* hebben zich daartegen verzet, en wel op grond, dat zulk eene mededeeling schadelijk voor het algemeen welzijn zou zijn. Lord *Palmerston* is daarbij in vele bijzonderheden getreden, welke echter aan de leden van het Huis maar gedeeltelijk voldaan hebben. Ten slotte heeft de heer *Sheel* zijn voorstel ingetrokken, zonder dat het tot eene stemming gekomen is. Intusschen wordt gemeld, dat men bij de admiraliteit reeds voortgaat met het uitrusten van schepen voor de Middellandsche zee, waartoe, onder anderen, een linieschip van 110 en een ander van 90 stukken bestemd is.

— De Nederlandache minister Jhr. *Dedel*, is gisteren bij den Koning ten gehore geweest, daar hij waarschijnlijk nog deze week voor eenigen tijd naar 's Gravenhage vertrekt.

— Uit Lissabon zijn er berichten ontvangen tot den 2den dezer, welke trouwens niets belangrijks vermelden. De partij van dom *Pedro* schrijft zich de overwinning bij het laatste gevecht van Almoester toe, wil zelfs, met een verlies van slechts drie honderd dooden en gekwetsten, dom *Miguel* 4000 man hebben afgeslagen, en zulks hozeer men erkent, dat de *Mignellisten* wier gehele macht bij dat gevecht 5000 man bedroeg, gelegenheid gevonden hebben, zich in eene positie, voor Santarem, te vestigen. Van den togt van den hertog van *Tercera* naar het zuiden wordt niet meer gesproken, doch scheen er op nieuw een misverstand tusschen het gouvernement en den tegenwoordigen heerscher *Santhia* ontstaan, hebbende de laatste dringend om zijn ontslag gescreven.

Lagos, Faro en Marvax werden door de *Mignellisten* ten naauwste ingesloten; zij hadden op de laatste dier vestingen eenen storm gemaakt, waarvan de uitslag nog niet bekend was.

Dom *Pedro* was nog immer ongetrouwd, zoodat de Franche en Engelsche gezanten huwelijksgelooftbrieven niet hadden overhandigd.

— Ter beurse van gisteren waren genoteerd: de 3 pCt. gemidd. 90%; R. W. Schuld 2½ pCt. 49%, 5 pCt. 96½, Portugel 60½ & 61½.

Toen wij de schromelijke gevolgen der jult onwantseling vermenen, en aan Frankrijk en die volken, welke zich aan den invloed der Franschen onderwierpen, jarenlange onrust en woelingen voorspelden, toen werd er luide tegen onze bevoordelingen geroepen. Onze bevoordelingen werden daartoe, even als nu nog door eenige onzer landgenooten, miskend, niettegenstaande de gebeurtenissen telkens het zegel kwamen hechten op hetgeen een ieder met ons had moeten voorzien. De Franche jult troon, opgevoerd en omgesteld uit de elementen, die vijftien jaren in het binnenste van Frankrijk gewoeld hadden, wilde in den aanvang zijnen oorsprong niet miskennen, en dadelijk voorspelden inzichtvolle mannen en onpartijdige beoordeelaars, wat die troon te wachten had van de zoo onbedachtzame verbredering met den trunelgeest der eenw en der miskenning van de waardigheid des troons zelve. Het meer dan dubbelsinnige gedrag van het hoofd der nieuwe dynastie, berokkende hem het wantrouwen der overige mogendheden, en deed gelijktijdig de elementen van regeringloosheid in zijn eigen land aangroeven. Door het streelen en aanwakken der hartstogten, waaraan Frankrijk zijne eerste bloedige onwantseling, en Europa twintig jaren oorlog te wijten hadden, sticht hij vast grondslagen te leggen voor eenen troon, die sedert *Lodewijk XV* door geen koningszoon beklemd was. In plaats van de reeds zoo sterk opgewondene hartstogten tot bedaren te brengen, en aan

den geopenbaarden geest eene leiding tot behoud van het reeds ver-
kregen te geven, werden de hartogten meer en meer aangemoedigd,
en met hare eigene krachten bekend gemaakt. Met volle handen
werd het zaad van onrust, zelfs door vorstelijke handen, in Frank-
rijk gestrooid. Naar buiten ging het afst beten: alle wettige vor-
sten werden beschimpd, beleedigd en bedreigd, en wat niet zegt,
de constitutioneelste vorst van geheel de oude en nieuwe wereld,
werd, in naam der Fransche vrijheid, in den ban gedaan; en van
wege de juli-omwenteling, die zoo het heette geheel Europa kon-
stitutionneren wilde - beoorloofd!

Van toen af aenspelden wij Lodewijk Philips en het geduldige
Europa de overvloed, en aan hen, die met deze omwenteling wa-
ren weggeleeden, die ze vergoed en hoog geprezen hadden, voeg-
den wij van tijd tot tijd toe, dat zij huane vooringeromenheid zich
ten duurste zouden bekopen.

In de gebeurtenissen, welke daarop gevolgd zijn, konden wij tot
nog toe geene bevestiging van onze vermoedens. Nog niet lang
geladen zagen wij de organen der nieuwe fransche dynastie reeds
klagen over den geest, die de maatschappelijke samenleving in
Frankrijk ten onderste boven trachtte te keeren; - over de onder-
mijning van alle beginselen van orde en ware grondwettige vrij-
heden; - over de zakte, die aan het maatschappelijke ligchaam
knaagde. Dat deze klaagtoonen niet ongegrond waren, zagen wij
dagelijks door de treurigste gebeurtenissen bevestigd; en minder
dan ooit kan de nieuwe orde van zaken aldaar het hoofd neder-
leggen, zonder vrees van den volgenden dag niet door eene nieuwe
omwenteling te worden gevergd. Doch hoe kon dit anders kunnen
zijn? Heeft men niet met de afwijking af het verbiedende van
den troon in de hand genomen te brengen; - tot zelfs de troon
die op de ware vrijheid gesteld was, en door de liefde en trouw
van een klein, doch groot en dapper volk werd geschrangd, werd
aan het oog en oor van eene losbandige menigte als verachtelijk
en bespottelijk voorgesteld; en heeft het nieuwe koningschap in
Frankrijk niet zelf het zijne daarop bijgedragen, en de schimpreden
van dezelfde tolken met goud en eeretitel betaald?

Zij die het meest geroepen hebben, over de edele gezindheden
der nieuwe orde van zaken in Frankrijk, zijn nu ook juist de-
genen, die het meeste klagen over den tegenwoordigen toestand van zaken,
dien wij de volken van ons vaderland met ons juist aan die zoogenamde
edele gezindheden te danken hebben. Wanneer wijne klageliederen en
verwringingen tegen de onzaken van het kwaad gericht wa-
ren, en daardoor een soort van berouw over eene onwillekeurige
dwaling kenbaar werd, dan bleef er hoop op deze afgedwaalden
op het ware voespoor van recht en billijkheid te zien teruggebragt.
Intusschen men had zulks mogen verwachten, daar Lodewijk Phi-
lips zelf zijne dwalingen inziende, alle zijne vroegere gezegden
thans met der daad moet logenstraffen; thans, nu hij zijne geve-
lens van voor drie jaren, in den mond van anderen, door zijne
regterhanden moet laten veroordeelen, nu hij nieuwe wetten moet
voorschrijven, en de hulp van alle welgezinden oproepen, om den
geest van tegenstand, dien in zijnzelf gedurende de jaren in het ge-
hele had aangeblazen, en dien hij bij zijne komst ten troon
verhemeld en bekoond had, te vernietigen en te bedwingen.

Blijven thans in Frankrijk voorval: bevat menigvuldige en
grote lessen voor vorsten en volken. Met eigen handen heeft
Lodewijk Philips het zedelijk verband, dat hem aan zijn volk
moet hebben, en waardoor het volk zijnen troon moest schragen,
gewoerd. Wij zeggen gewoerd, omdat dit verband vroeger niet
kan bestaan kon, zoodat hij zulks had moeten trachten daar
te stellen, en wat hem nu te beurt valt, heeft hij aan zich zelve
en aan zijne verwondende staatkunde te danken.

Het is intusschen te betreuren, dat hij in den aanvang dien weg
ingelagen is, en alzo zijne eigene belangen, die van het fransche
volk en die van geheel Europa zoo miskend en te kort gedaan
heeft. Door zijn persoonlijk karakter, door de opmerkbare talen-
ten, van welke hij zich heeft weten te omringen, en door de
getuigen, die hem in de hachelijkste omstandighe-
den heeft aan den dag gelagd, was hij wellicht de eenige man, die
thans over een gelukkig Frankrijk zou kunnen regeren, aan de
geest- en staatkundige beschaving door leerling en voorbeeld een
nieuw en ruim veld kunnen openen, en juist datgene van Frank-
rijk zoude hebben kunnen maken, waarop de Franschen zich nu,
zoo ten onrechte, verhoovaardigen.

Men heeft willen beweren, en de aanhangers van het huis van
Orleans hebben het op alle wijzen trachten te staven, dat Lode-
wijk Philips, door zijne voorstanders en door de omstandigheden
al het ware gedwongen was geworden, om de Fransche kroon te
aanvaarden, ten einde Frankrijk voor verdere wanorde en rege-
ringeloosheid te bewaren. Hierdoor heeft men elk opkomend denk-
beeld van ontevredenheid, of voorbereidende poging tot het verkrijgen
van die waardigheid, in de geboorte zoeken te smoren. De handel-

wijze van den nieuwen koning, kort na de aanvaarding van het
bestuur, getuigden echter tegen elken dwang, die hem in deze
zonde opgelegd geweest zijn; en wel verre van de rust bewaard, en
voor het vervolg verzekerd te zien, als voor welke hij zich, zoo het
heette, spoorde, begonnen er hartstogten, die zelfs gedurende de
drie bloedige dagen geslimerd hadden, te ontwaken, en reeds bij en
met zijne troonsbestijging wierp hij den fakkel der tweedragt over
Frankrijk en het overige gedeelte van ons werelddeel.

Dit zijn daadzaken, die alleen de verblinding van een lossinnig
en woelsiek zoogenamd liberalismus kan ontkennen; deze daad-
zaken behooren intusschen tot de voldongen gebeurtenissen, en
laten den waren vriend van orde en rust geen ander wensch
over, dan dat hij zooveel mogelijk ten goede keeren. Wel verre
ook dat de laatste gebeurtenissen, waarop wij het oog gevestigd
hebben, in het belang der onruststokers werken, zien wij, bij
wijze van tegenoverstelling, in dezelve eene schraging en verster-
king der ware beginselen van vrijheid en recht, der beginselen, die
eenen grondwettigen vorst met zijn volk, en het volk met zijnen
vorst, in een onverbreekbaar evenwigt moeten houden.

Van deze kant beschouwd, is het te wenschen, dat het Lode-
wijk Philips gelukke moge, den geest van revolutie, die alles
met vernietiging bedreigt, onder zijn volk te branden; dat
hij het hoofd zal kunnen binden aan eene crisis, die zich, door
zijne tegenwoordige handelingen, zoo geheel noodwettig tegen
zijn vroeger gehouden gedrag, onvermijdelijk voorbereidt; en dat
hij daardoor moge gevoerd worden op den weg, die met de ge-
zonde staatkundige begrippen en met het recht der volken eene
en dezelfde lijn houdt; terwijl wij ten slotte aan alle regeringen
toewenschen, dat zij door het voorbeeld van Lodewijk Philips
geleerd mogen hebben, in het belang der volken, waarom zij
roepen zijn te waken, met krachtige vuist en met medelijdend
wetten, zelfs het ontkiemen van het zaad van onrust te voorko-
men, opdat het geene wortelen noch spranken voortbrengt, die
stroomden bloeds en duizende menschen levens kosten om uit te
roeten en uit te dooven!

Mijne geliefde Rechtgenooten CLARA GELENS, verloor heden
avond circa negen uur door Gods goedheid van twee welge-
schapen KINDEREN, zijnde een Zoon en eene Dochter:
De Moeder en Kinderen basinderzich naar omstandigheden zeer
welverende.

TELEURG, J. J. MAJOIE,
den 20. Maart 1834. Majoer-Kommand. van het Bat. Troop. Tien.
Strekende dass tot kennisgeving aan Familie en Bekenden.

Heden beviel voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON,
CORNELIA MARIA MAAS, geliefde Rechtgenooten van
LEYDEN, J. G. OOSTERBOM, P.
19 Maart 1834.

Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene tevens
als eene bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Heden morgen overleed onze waarde Broeder en Behuwd-Broeder
CORNELIS VAN DEN NIEUWENHUYSE, in den opstand
van ruim 35 jaren.
HarevandenHuyse en de Wd. VAN DEN NIEUWENHUYSE
19 Maart 1834. made uit aller naam.

Die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn, aan
den onder-beneficte van Isabella van de Heer van wij-
len den Heer ARNOLDUS GOOIS, bevoorende gewoond hebbende
te Tilburg en onlangs te Baerle-Nassau overleden, of boeken
of papieren van denzelfden onder zich hebben, gelieven daar-
van opgave te doen of die in te zenden, aan den onderge-
schakelde te Tilburg, of aan den Notaris M. B. BECKERS al-
daar, en zulke voor den 1sten April 1834.

F. ROBBE, H.

De ondergetekende zich met een woen op den Koninklijk
binde "Hertogenbosch nederzet hebbende, en voornemens
zijnde den Handel in K. A. L. K. T. R. A. S. en S. T. E. N.
K. O. L. E. N. te diet Stede uit te oefenen, zoo heeft hij de
aar, zich als zodanig bij het geachte publiek moete beve-
den, terwijl men van eene prompte en civiele behandeling kan
verzekerd zijn.

GEORGE S. I. OLIN

BEKENDMAKING

DE BURGEMEESTER DER STADT ZEVENBERGEN, maakt bij
deze aan de belanghebbenden bekend, dat de gewone jaarlijkse
PANDEN- en DEESTEN-MARKT in deze gemeente zal worden ge-
houden op Woensdag den 2den April 1834.

De Burgemeester,
J. DAMEN.

Te BREDA, bij BROESE EN COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers.